

מ"ת 36463/12/20 - מדינת ישראל נגד עבדאללה עלי, מחמוד מוחמד עלי, אחמד מוחמד עלי

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 36463-12-20 מדינת ישראל נ' עלי ואח'

בפני כב' השופט אילן סלע
מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי), ע"י עו"ד המבקשת
גיתית גלבוע
נגד
1. עבדאללה עלי
2. מחמוד מוחמד עלי
3. אחמד מוחמד עלי
3 ע"י ב"כ עו"ד רמי עותמאן
המשיבים

החלטה (בעניינו של משיב 3)

בקשה להורות על מעצרו של משיב 3 (להלן: "המשיב") עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו.

הרקע לבקשה

1. ברקע לבקשה, כתב אישום שהוגש כנגד המשיב וכנגד שניים נוספים (משיבים 1 ו-2), המייחס להם עבירה של נשיאת נשק, לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: החוק); עבירה של פציעה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 334 ו-335(א)(1) ו-2), בצירוף סעיף 29 לחוק; עבירה של חבלה בכוונה מחמירה, לפי סעיף 329(א)(2) לחוק; ושלוש עבירות הצתה, לפי סעיף 448(א) רישא לחוק.

2. עובדות כתב האישום פורטו בהחלטת בית המשפט (כב' השופטת שושנה ליבוביץ'), מיום 20.12.20 בעניינו של משיב 1. בתמצית, לפי עובדות כתב האישום משיב 1 הצמיד אקדח לראשו של המתלונן, כאשר אחרים, וביניהם המשיב, עמדו סביבו והחזיקו אקדחים. משיב 2 דקר את המתלונן בסכין שתי דקירות בירך ימני אחורי. כאשר המתלונן ברח לוואדי הסמוך לחניון, המשיב, יחד עם אחרים, ניסו לירות בו. לאחר מכן, שברו את מצלמות האבטחה, הציתו את הבית בו התגורר המתלונן, את הקטנוע שלו ומכונית נוספת שהייתה בחניון.

3. המשיב חלק על קיומן של ראיות לכאורה, והכחיש את נוכחותו באירוע.

4. כב' השופטת ליבוביץ, שמעה את טענות הצדדים בעניין ובחנה את חומר הראיות בנוגע לכלל המשיבים. בהחלטתה מיום 29.12.20, קבעה כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית ברף הנדרש להוכיח את קיומן של ראיות לכאורה ביחס למשיב, אם כי ברף נמוך יותר מאשר בעניינם של משיבים 1 ו-2. היא ציינה, כי על אף שגרסת המתלונן לא חפה מקשיים באופן המכרסם במידה מסוימת בעוצמתן של הראיות לכאורה, עם זאת, גרסתו בעניינו של המשיב, בצירוף הראיות החיצוניות המחזקות את הטענה כי המשיב נכח בזירת האירוע, די בהן בשלב זה על מנת לבסס תשתית ראייתית לכאורית לכך שהמשיב ביצע את המיוחס לו.

5. עם זאת, ועל אף שברגיל נקודת המוצא במעשים מסוג זה היא מעצר מאחורי סורג ובריה, נוכח עוצמת הראיות לכאורה הגבולית, הורה בית המשפט על הגשת תסקיר שירות המבחן בעניינו של המשיב.

6. ערר שהוגש בשלב זה (בש"פ 14/21), נמחק בהמלצת בית המשפט העליון.

7. ביום 17.01.21 הוגש התסקיר, במסגרתו העריכה קצינת המבחן את הסיכון להישנות התנהגות אלימה מצדו של המשיב כבינונית, שרמת חומרתה צפויה להיות גבוהה. באשר לחלופה שהוצעה - מעצר בית בבית אחיו סאמי בשכונת בית צפפה בפיקוח האח ואמו של המשיב - ציינה קצינת המבחן, כי הם אינם מתאימים לפקח על המשיב ולצמצם את המסוכנות הנשקפת ממנו.

8. בשלב זה, הוצעה אפשרות למעצר בפיקוח אלקטרוני בשכונת ארמון הנציב, בבית ייעודי שנשכר לצורך המעצר, בפיקוח שני ערבים נוספים, אח נוסף של המשיב ואשת האח. בית המשפט הורה על קבלת תסקיר משלים המתייחס לחלופה זו.

9. תסקיר משלים הוגש ביום 27.01.21, במסגרתו המליצה קצינת המבחן על האפשרות שהוצעה, מעצר בפיקוח אלקטרוני בדירה הנזכרת בפיקוח האח שאדי ואשתו. זאת לאחר שהתרשמה כי מפקחים אלו יוכלו לצמצם את הסיכון הנשקף מהמשיב במסגרת מעצר בפיקוח אלקטרוני, להבדיל משחרור לחלופת מעצר. באשר לאם המשיב ולאח סאמי, ציינה קצינת המבחן כי התרשמותה היא כי אלו לא יוכלו לצמצם את המסוכנות הנשקפת מהמשיב גם כשהוא עצור בפיקוח אלקטרוני.

טענות ב"כ הצדדים

10. חרף המלצת שירות המבחן, עתרה המבקשת להותרת המשיב במעצר מאחורי סורג ובריה. היא הצביעה על הוראת סעיף 22(ב)(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים"), הדורש קיומם של טעמים מיוחדים למעצר בפיקוח אלקטרוני בעבירות מסוג זה, ובמקרה זה אין טעמים שכאלו. היא הצביעה על חומרת המעשים המלמדת על המסוכנות הרבה הנשקפת מעושיהם.

11. מנגד, ב"כ המשיב עתר לאימוץ המלצת שירות המבחן, וכן עתר לאפשר גם לאמו של המשיב ולאח סאמי

לפקח על המשיב לצד האח שאדי ואשתו. הוא הצביע על ההחלטה בדבר ראיות לכאורה גבוליות, כמצדיקות את המעצר בפיקוח אלקטרוני בדירה הנמצאת במיקום מרוחק ממקום ביצוע העבירות הנטענות, בשועפט.

דין והכרעה

12. כנגד המשיב קמה חזקת מסוכנות סטטוטורית מכוח סעיף 21(א)(1)4(4) לחוק המעצרים. נקודת המוצא היא אפוא, בפרט בשים לב לנסיבות המפורטות בכתב האישום, מעצרו של המשיב מאחורי סורג ובריח (ראו: בש"פ 2658/20 **מרעב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 3.05.20); בש"פ 6045/20 **אבו צהיבאן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 7.09.20)). גם מעצר בפיקוח אלקטרוני יאושר במקרים מעין אלו, רק מטעמים מיוחדים שיירשמו.

13. צודקת ב"כ המבקשת, כי המלצת חיונית של שירות המבחן וקיומם של מפקחים ראויים אינם יכולים להיחשב "טעמים מיוחדים" לעניין זה, ויש להצביע על נסיבות מיוחדות הקשורות בביצוע העבירה או נסיבות בנאשם (בש"פ 7007/20 **מדינת ישראל נ' אבו עסב** (פורסם בנבו, 15.10.20)).

14. אכן, בית המשפט מצא את הראיות לכאורה כנגד המשיב ברף נמוך יותר מאשר בענינים של משיבים 1 ו-2, והוא אף הגדירם כ"גבולית". ואולם, "השורה התחתונה" הייתה כי גרסת המתלונן המתייחסת למשיב, בצירוף הראיות החיצוניות המחזקות את הטענה כי המשיב נכח בזירת האירוע, מבססות תשתית ראייתית לכאורית במידה מספקת לשלב זה. מצב דברים זה, יחד עם חומרת המעשים כפי שעולה מכתב האישום, מלמדת על מסוכנות רבה. המשיבים ואחרים עמדו סביב המתלונן כשבידיהם אקדחים, משיב 1 הצמיד אקדח לראשו של המתלונן, ומשיב 2 דקר אותו בסכין שתי דקירות בירך ימני אחורי. גם לאחר שהמתלונן ברח לוואדי סמוך, המשיב, יחד עם אחרים, ניסו לירות בו. הם לא עצרו בכך, שברו את מצלמות האבטחה והציתו את הבית בו התגורר המתלונן.

15. המסוכנות הנשקפת המשיב מתעצמת נוכח עברו הפלילי, שהוא אמנם לא מהשנים האחרונות אלא משנים 2008-2012, אך הוא כולל, לצד עבירות סמים גם עבירות בתחום הנשק והאלימות בגין נדון המשיב לעונשי מאסר בפועל. קצינת המבחן מצאה את המסוכנות הנשקפת להישנות המעשים מצד המשיב כבינונית, שרמת חומרתה צפויה להיות גבוהה.

16. כפי שציינה קצינת המבחן, מדברי בני המשפחה של המשיב עלה, כי לא נערכו מגעים להסכם סולחה עם המתלונן, וקיים חוסר בהירות באשר לאפשרות של התלקחות נוספת של הסכסוך. על כל אלו, יש לתת את הדעת על כך, שבעבירות נשק קיים קושי בפיקוח של בני משפחה (ראו: בש"פ 4850/08 **אבו הניה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 10.06.08)), בפרט כשהסכסוך בין הצדדים עדיין קיים.

בשים לב לכל האמור, איני סבור כי יש להורות על שחרור המשיב למעצר בפיקוח אלקטרוני ואין במוצע כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב, ואני מורה אפוא, על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו.

זכות ערר כדן.

המזכירות תשלח את ההחלטה לצדדים לפי הסכמתם.

ניתנה היום, י"ח שבט תשפ"א, 31 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.